

"На Видовдан апсолутно нема места слављу. Видовдан је увек био прилика за присећање на велику жртву коју је српски народ поднео 1389. године. То је датум сећања на најважнији догађај у српској историји који се тако дубоко усадио у српску националну свест и представља више од мита и легенде", изјавио је доктор Милан Лекић, члан историјске секције српског лекарског друштва гостујући у емисији "Слободно српски".

Коментаришући низ избора за најлепшу девојку и разне концерте, између осталих и наступ певачице Секе Алексић уочи и певача Аце Лукаса на Видовдан у организацији општине Грачаница, која функционише по косовском систему, подвукао је да "такви концерти не заслужују да се организују на дан када се обележава сећање на жртве косовских мученика".

- То је једини случај да је на овакав начин обележен тај дан. Потребни су нашем народу и песма и Сека Алексић и Аца Лукас, али не на Видовдан, каже Лекић, лекар који се више од 25 година пасионирано бави историјом српског народа. На питање зашто је више људи било на концертима него на јутарњој литургији, он каже да су "неки пропусти који су карактеристични за наш српски приступ најзначајнијим догађајима у нашој српској историји."

- Наша историја је препуна таквих догађаја који могу да се обележавају. Ја могу да замислим шта би други народи на Балкану дали кад би имали тако богату историју догађаја, поготово један Видовдан. Какву би тек онда манифестацију направили!

Проблем је вишеструки и веома комплексан. Нама је потпуно јасно да је последица малог одазива народа на литургију управо резултат некаквих збивања која су се дешавала у нашој цркви.

И коначно, да ту ниси били Његова Светост Патријарх српски господин Иринеј и Принц Александар Карађорђевић, као представник наше краљевске династије, овогодишња прослава Видовдана била је промашај у организационом смислу, сценографском, иконографском и костимографском смислу.

Захваљујући Његовој Светости Видовдан је и овог пута задржао оно своје основно обележје, а то је да се тај датум уствари прославља у свим храмовима Српске православне Цркве, закључује Лекић.

Он додаје да "Видовдан заслужује много већу државну пажњу" и да је "држава испустила значај тог дана и препустила га локалним организацијама да се тиме баве".

Милан Лекић сматра да је све што се дешавало приликом последњег обележавања Видовдана, са "неког епског становишта" могло поредити са дешавањем приликом косовског боја. Тако би, каже он, еквивалент Вуку Бранковићу, данас био Вук Драшковић.

- Еклатантан пример би био рецимо председник једне опозиционе партије, која слави Видовдан као своју славу, а који је баш на тај дан изјавио да Срби треба да схвате реалност на Косову, другим речима да признају, независну државу Косово. Реч је о Вуку Драшковићу, јер је то слава његове партије. Дакле, партији која лажно баштини идеологију четништва. То је последњи човек који треба тако да окарактерише.

(Вести)